

ז' א ב מ"י פט"ו מהל'
מעה"ק הלכה ג:
ח ג מ"י פ"ג מהלכות
תמורה הלכה ג:
מ"ד מ"י פט"ו מהל'
מעה"ק הל' ד ע"י
כ"מ:

מִוֶּסֶפ רַע"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible]

אמר ר' יצחק בר יוסף אמר ר' יוחנן הבל מורים בו, כך היה השיטה לר' יצחק בר יוסף דטעמא דר"מ לאו משום תפוס לשון ראשון ואי אמר תמורת עולה ושלמים אפי' ר"מ מודה דמרייכו חיילי גז ולא פליג ר"מ אלא בתמורת עולה תמורת שלמים דכמפרש מדקדוק ליה למימר תמורת עולה ושלמים בו ור' יוסי סבר אי אמינא תמורת עולה ושלמים קדושה ואינה קריבה כלומר לא יוכל להקריבה דחצי' הוי תמורת עולה וזמיה הוי תמורת שלמים אינא תמורת עולה תמורת שלמים ותקרב לפיכך תחול אמרייהו דלשנייהם נמכוון: **האומר** בהמה זו חציה תמורת עולה חציה תמורת שלמים כולה תיטבר עולה דבר ר"מ.

וואס לרבי יצחק בר יוסף דאמיר
טעמא דר"מ מדהוה ליה למימר ולא
משום תפוס לשון ראשון הכא לא שייך
למימר מדהוה ליה למימר וא"כ אמאי
תקרב עולה וכן במתני דקתני היא
עולה וולדה עולה דאמיר ר"מ הרי זה
שלימים הי"ל דייקא למימר מדהוה
ליה למימר וד"ל לדקדוק כי אמיר תמורת
עולה תמורת שלמים דמשמע דסותר
דבריו שס' ודאי אנו זריצין להאי טעם
מדהוה ליה למימר דאי לאו האי טעמא
ה"א לשייחס נתכוון דאין דרך אדם
לסמור דבריו כ"כ לפיכך אנו זריצין
להאי טעמא ומדהוה ליה למימר
תמורת עולה ושלמים ואמר תמורת
עולה תמורת שלמים דעמו שסמולו
ואח"כ תחול זו אבל מתני דמיר גופין
ניניה ואין זו סתירה דאיכא למימר
דעמו אסתרייהו וכן הכא נמי אין זו
סתירה כיון דמפרש חזין אין אנו זריצין
להאי טעמא דמדהוה ליה למימר
דבלאו הכי נמי איכא למימר דעמיה
אסתרייהו ומיד שאמר מתני תמורת
עולה חיילא אכולה וכן במתני מיד
שאמר היא שלמים חיילא קדושה אולד
וא"ע צ"פ דצבחים (דף ל:) גבי כזית
וכזית וא"ת היכי קאמר ר"מ כולה
תיקרב עולה הא ר"מ כר' יהודה קצירא
ליה צפיק (עליה): דאם אמר רגלה של
זו עולה אין כולה עולה ואי משום
דמודה ר' יהודה דצבר שהשגמה תלויה
בו ותלוייה היינו השגמה תלויה בא
הא אמר צפיק (סע.) דהיינו מליה תחלת
הקדש אבל תמורה לא חיילא אפילו
דצבר שהשגמה תלויה בו דאין ממירין
כיוצא

סביר לה כוותיה דאם אמר רגלה של זו עולה אין כולה עולה ופליג
נמי כי אמר תמורה אאזר שהנשמה תלויה בו חיילא אכולה כר' יוסי
שין האומר רגלה של זו עולה כולה עולה אף כשאמר רגלה של זו תחת
הקדש אכולה בדבר שהנשמה תלויה בו הכי נמי תחול תמורה אכולה
ואע"פ דבתחלת הקדש מודה בדבר שהנשמה תלויה בו וטעם דכפי"ק
מלך מעשר קרבן יחיד כו' אי נמי "ל דמי אמר חזיה אפילו ר' יהודה
עלה לרבי יוסי לאמר ולא שלימין בני זמנא מודה דמימר כלאזר אפרס
אדם נתפס ואיהו אינו מחוייב חטאת הלכך חטאת וקשה היכי חיילא
הרי זו חטאת אם אינו מחוייב חטאת לא אמר כלום לפיכך פרי"ר דהכא
תחת עולה וחזיה זו תחת חטאת תיקרב עולה ר' יוסי אומר תמות וטעם דר'
מיהו דתיבא נהי דהיא לא קרבה תמורתה תיקרב. ואמ"ר היכי ס"ד
דעמיה שמהא התמורה חזיה עולה וחזיה שלימין יו אלא אדעתא שמהא
בה ואע"ג דכפי"ק (לעיל.) קאמר רבי יוסי דאין ממירין בהמה שלימה
ין תחת חזיה של זו דחיילא והיינו האי דפרישית לעיל דלריך לחלק בין
קריבה קמ"ל דלא קריבה כיון דמכח קדושה דחזיה קא אתיילא:

[illegible]

גב' תמורה עולה תמורה שלמים גרסי' ול"ג ותמורה שלמים: ור' יוסי קסבר אי אמינא תמורה עולה ושלמים כו'. (א) ור' יוסי אמר ק"ל קסבר האי גברא אי אמינא ^ב האי לישנא תמורת עולה ושלמים תהוי קדושה ולא קרינא וטעיה דכ"ז דסבר אימא תמורה אכל חד וחד ותהוי קדושה גדולה קרינא ליהבך אב"י.

בהאי ליסנא לתרוייהו איכוין הוה ליה
באומר לא תחול זון אלא את דז חלה זון יצ

לָאוֹן יְרוּשָׁלַיִם דִּרְיָ מֵאִרְיָ סָבַר
הָאִי גִבְרָא דְלֹאמַר תַּמּוּרַת עוֹלָה וְתַמּוּרַת
שְׁלָמִים יְיָ הוּא דְקֻטְעִי דְקֻסְבָּר אִי לֹא
אֲמִינָא כִּי הוּא דְהִדֵּר צִיָּה וְהִתְמַנֵּא
בְּנִיחּוּמָא דְפְּלוּגְמִיָּיהוּ בְּהִי שֵׁן ר' יוֹסִי
הֵיִינוּ רַבָּנָן דְּהָא וְדָאִי כִי אֲמַרֵּי רַבָּנָן
נִמְנִי דְחָלוּ תַרְוִיָּהוּ לֹא אֲמַרֵּי אֲלֵנָּה הִיכָּא
תַּחֲמַלְתָּה מִתְּכַחֵן לֶכֶךְ דְּנִמְנַלְךְ כִּי ע
מִדּוּם לֶחֶן מִן דְּרִיזֵי הַאֲמַרְוִינֵי לְעוֹס
דְּדוּדָאִי לֹא מִנִּי לְאִמְלוּכִי: יו"ב צִמְחָה
הִלְיָה עוֹלָה וְחִלְיָה חֲטָטָה תַּקְרַב

עולה. דתפוס לשון ראשון וכיון דקדשה
לתפלה קדושת עולה קדשה כולה ואע"ג
דגבי האומר רגלה של זו עולה לא ארי"מ
דמיחול קדושה בכלה דקדמי
(ה) (י) צפירקין (ז) (דף ית.) אפ"ה בחז"ה
מודה דאמר' התם הכל מודים בדבר
שהשגשגה תלויה בו: **ישימוס.** דלף בגמר
דבזרי אלק נאפס וישימוס טלא הוא מחזיב
תחתא דלך כדמז: ושוין בצומר חז"ה
העלם. מחלחל והדר חז"ה עולה דתמז:

שׁוּיִן מִנִּי ר"מ. דַּעַל כִּרְכַּךְ הִי שִׁמְשֵׁם
דִּלְפִּילֹו ר"מ דִּלְמֶר בְּרִישָׁא תִּיקְרַב הָא
תַּמּוּת וְהָא מִילְתָּא (א) פִּשְׁטָא דִּהָא ר"מ
פּוֹס לָשׁוֹן דִּלְשׁוֹן אִיתִּי לֵיהּ וּכְיוּן דִּלְמֶר
חֲזִינָא חֲטָאָת בְּרִישָׁא כ"ש דִּתַּמּוּת הוּאִיל
וְאִינוּן מִתּוּבִּי חֲטָאָת : מַעֲרֻבָּת. שִׁנְתַּעֲרְבוּ
בָּה שְׁתֵּי קְדוּשׁוֹת וְאִע"ג דִּתְרַיְיְהוּ חִילִּי
עֲלֵה קִרְבָּה הוּאִיל וְתַמּוּת בָּה מִיַּד דְּחוּ
לִּקְרַבָּה קמ"ל : מַעֲרֻבָּת אִילֵּינִי דְּחוּ
לֵיהּ. לֵאשְׁמוּעִין דְּכִיּוּטָא בָּה הִיא וְאִינָה
קִרְבָּה יֵאוּ אֵלָּא הִיא תִּמְכַּר לְאַחַר
שִׁתְּחַתָּא וְיִצִּיא דְּמִי חֲזִינָא עוּלָה וְדְמִי
חֲזִינָא שְׁלָמִים דְּמֶהוּ דְּתִמְאָא נְהִי דִּלְהִי
לָא קִרְבָּה יֵאוּ כ"ר : וְאִינוּן קִרְבָּה.
הוּאִיל וּמִתְחַלָּה כְּשֶׁהִקְדִּישׁ חֲזִינָא לָא
הֵימָּה רָאִינָה לִיקְרַב דִּלָּא קְדֵשָׁה לְחֲזִינָה
וּכְיוּן דִּלָּא הוּאִיל דִּידֵיהּ לָא פִּשְׁטָה
קְדוּשָׁה בְּהִיאָה שַׁעֲמָא כְּבוֹלָה דִּלָּין
אֵלֶם מִקְדִּישׁ דְּכַר שְׁאִינוּ שְׁלוּ :

אִיצְרִין בְּשִׁלְמִים וְיָלַד דִּרְמָן סָבַר לֵה כּוּוּתִיָּה בְּחֹדֶם וּפְלִיגָ עֲלֵיהָ בְּחֹדֶם
עֲלֵיהָ דְכִי הִיכִי בְּדַחְתַּלְתָּ הַקֹּדֶשׁ חִיילָא אִכּוּלָהּ בְּדַבְרָ שְׁהַשְׁמָה תַּלְוִיהָ בּו
דְּמַדְמָה תַּמּוּרָה לַחֲתַלְתָּ הַקֹּדֶשׁ כְּדַתָּן בְּפִ"ק (ס"א.) אִלֵּר יוֹסִי וְהִלָּא בְּמֹו
זוּ הִתָּה כּוּלָהּ תַּמּוּרָה תַּחֲתִיָּה הִ"נ סָבִירָא לֵיה לִרְמָן דְכִי הִיכִי דְחִיילָ תַּחֲ
וּרִי יְהוּדָה סָבִרָא דְלִי תַּמּוּרָה לֵיה אֲבָרָא כֻלָּ אִפְּסִינָא בְּאֲבָר שְׁהַשְׁמָה תַּלְוִיהָ
(דף י"א.) אוּ מִשּׁוֹם דְּלִירִים בְּהֵמָה בְּזִבְחָהּ אוּ מִשּׁוֹם דְּמִרְקִים מִתּוּרָה לִי
מּוּדָה דִּישׁ לַחֲלָק בִּין חֲזִיָּה לְאֲבָר שְׁהַשְׁמָה תַּלְוִיהָ בּו דְּהִכִּי נִמִּי אִנּוּ צְרִיכִין
בְּסִמּוּן בְּעֹזֶרֶת הַשֵּׁם: רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר תַּמּוּת. פִּירְשִׁי לֹאֲף בְּגִמָּר דְּבִ
קְדוּשַׁת טַהֲרָת עֲלֵיהָ כֻלָּ הָאֹמֵר בְּגִדִּים (דף י.) לְאִפְּסִינָא אִמֵּר עַל הַבְּהֵמָה
מִיִּירִי לְאִמֵּר וְחֲזִיָּה תַּמּוּת טַהֲרָת וְהִ"נ בְּתוֹסַפִּי בְּפִ"ק טַעַם בְּזִבְחָהּ זוּ חֲזִיָּה זוּ
יוֹסִי מִשּׁוֹם דְּשִׁנִּיָּם חִיילָ וְכוּין לְאִמֵּר עֲלֵיהּ תַּמּוּת טַהֲרָת חִיילָא אִנּוּלָא
לוֹמַר כּוּ דְּחָשִׁיב תַּמּוּרָה טַפִּי מִהִיא לְאִמֵּר מַחֲמַתִּיהָ וְיָלַד דְּמֹוה דְּתִימָלָא דְּ
כּוּלָהּ תַּמּוּרָה יִזָּן אוּ תַּחַת חֲזִיָּה שַׁל עֹלָה אוּ תַּחַת חֲזִיָּה שַׁל בְּלִיָּם הִיכִי
בְּאֲבָרִים כְּדַתָּן וְלֹא שְׁלָמִים בִּין בְּחֲזִיָּה מּוּדָה דֹּאֵס אִמֵּר בְּהֵמָה זוּ שַׁל
חֲזִיָּה לְשֹׂאֵר אִיצְרִים וְמֹוה דְּתִימָלָא דְּתַקְרַב תַּמּוּרָתָה אִעִ"ג דִּהִיא לֵ

היה תאוריה ואפילו כי אמרתי: **קדושה קדושה, קדושה קדושה**, ותימכר בדמי חציה עולה ובדמי חציה יוכר את אחי לעלה לקדושת הנוף: **ועתה (מחרת) ותחברתי בינא**! הדמיכר ריבאי בדמי חציה תת שלמים, **ענ' ר' יוסי הוה**, דאמר בדברי קמינים: **שמיאש** דודא ר' יוסי הוה: דמחא **דתיבא תמורתה** דיש לה ש' שלמים אלא אמר חזי וז' תמורתו זו: **קמ'ל**, דלא קרבה דמאי שנא אחי דלא קרבה משום דיש לה ז' ש' שלמים תמורתו מני אחיאי מכח קדושה דחזיה לו קרבה: **תקשיש חציה**, חלקו וחזוי וחקק **ועתה תקיבתי**, מכח בדעתה שחזקה חלקו לא היה חלק שלו ולא הפסל לא קדושת הנוף: **ועתה** דלא ראוי היה לשום דבר שירצה תמורתה כינא: **כי** ותימכר בדמי חציה בדמי כו'.

(א) [זכרים ל: ע"ש],
(ב) [זכרים דף יב, כרימות דף
כו, קידושין דף ז ע"א.
ש"מ:] (ג) זכרים יב. [קדושין
א. כרימות כו,] (ד) [צפ"ק
יא:]

הגהות הב"ח

(ה) גמ' ורבי יוסף קסבר א'
אמינא תמורת: (ב) שם
ש"ק (מ"ר) מ"מ ו"ג' (ג) רש"י
ד"ה ו' יוס' וכו' ועמ"ס
ד"ה כלומר ו' יוס' וכו'
הנסי קס"ד וא"מ מ"ה דברי
הנסי דלן דברי האחרונים
כלם דוחין לא מצי לאימלוכי
קס"ד ור"ה ו' יוס' וכו'
יוס' מרד' קס"ד: (ד) ד"ה
הנמה וכו' כדמצי בספרקא
קס"ד דף א' ע"ב פירקא
תמידי: (ה) ד"ה שון וכו'
מילתא דפשיטא היא דהא
ר"מ:

הגהות הגר"א

אָן ג' קמ"ל. גרש"י ל"א
דר"י סבר אי לא אמינא
תתמורת עולה תמורת שלמים
סבירי הדרי הוא דהדר צי
התניא האומר תמורת עולה
שלמים דבריו קיימים
תתמורת עולה תמורת שלמים
ה"ו תמורת עולה דר"מ כ'ו
עוד ה"ו תמורת עולה תר"ב

רבינו גרשום

[illegible]

קריבה כשאמר חציה עולה ושלמים: ועושה תמורה. משום תמורת עולה ובדמי חציה תמתיקרב. דאתמורה לא הזכיר בדהויא לה קדושה דחיה מהקדושה אחר מחברו והקדיש: קתמורה.

שיטה מקובצת

תחשבת מעורבת קריבת. גליון דדעזיה להקיש קדושה דחויא להקריבה טפי מקדושה דאולא למיתה. גליון: תוס' ד"ה אמר ר' יצחק וכו' קדושה ואינה קריבת. וז"ל הגליון ואינה קריבה לפי דהוה משמע חציה הוי תמורת עולה וחציה תמורת שלמים לכך אמ' תמורת עולה ותמורת שלמים דהוי קדושה ליקרב הלכך אע"פ דאמר בהאי לישנא לתרויהו איכוון והוי כאומר לא תחול זו אא"כ חלה זו ע"כ: